

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Anacletus Summus Pontifex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Cletus Summus Pontifex.

Ab Anno à
morte Chri-
sti 48. surgit
novus perle-
cutor Ecclē-
siæ.
Titus Impe-
rator.

Domitianus
Imperator.

Cletus à Sancto Petro jam ordinatus Episcopus Evangelicus vacantem Clementis cessione cathedram ascendit, eamque Vespasiani & Titi temporibus, nec non initio Domitiani per annos septem tenuit. Verùm duos optimos Imperatores Cletus & Ecclesia brevi amisit; Vespasianus quippe primò statim Pontificatùs ipsius annò mortuus est. Titus verò, qui Patri successit, generis humani deliciæ dictus, tertio Imperii anno eripitur veneno, ut fama erat, à fratre Domitiano sublatus, qui deinceps quindecim annos imperavit. Cletus verò post occupatam 7. annis Cathedram eodem imperante Martyrio coronatus est.

Anacletus Summus Pontifex.

Ab Anno
post passio-
nem Christi
54. Domitia-
nus sedit in
Joannem
Apostolum,
& alios per
Romanum
Imperium
Christianos.

Clato è vivis sublato Anacletus rexit universam Ecclesiam annos duodecim. Ordinasse fertur, ut Ecclesiastici incederent tonsis capillis; & ut Episcopus consecratur per tres alios Episcopos. Sub Galba, Othone, Vitellio, qui intestinis inter se bellis impliciti breve gesserunt imperium, nec non sub Vespasiano & Tito pace potita est Ecclesia. At Domitianus, quem Tertullianus in apologetico capite 5. portionem Neronis appellat, postquam primos è Senatu viros exilio, bonorum proscriptio, & morte multasset, furorem tandem ultimo Imperii biennio in Christianos convertit, multaque feralia emisit edicta, quibus plurimi Christiani tum Romæ, tum per reliquum Romanum imperium aut morte affecti, aut variis suppliciorum generibus excarnificati, aut in exilium fuerunt relegati. in qua persecutione Joannes Apostolus Epheso à Proconsule Asiæ vinctus Romam missus est; ibique ante Portam Latinam in ferventis olei dolium injectus, illæsus tamen demum in Pathmos insulam relegatus est. in eadem persecutione Sanctus Ignatius vexatus est, & Antipas martyrium subiit Pergami in Asia Apocal. 2. v. 13. Romæ Acilius Consularis pro Christi fide, tum complures alii necati sunt. Flavius quoque Clemens Consul Domitiani Consobrinus propter Christianam religionem ejus
jussu

jussu occisus est. Flavia verò Domicilla ejus uxor Imperatoris cognata ob eandem causam relegatur in insulam Pandatariam, uti & alia Domicilla Virgo Clementis Consulis ex sorore neptis in insulam Pontiam.

In hoc suo exilio Joannes scripsit dictatam à JESU CHRISTO Apocalypsin, seu revelationem eorum, quæ ab eo tempore juxta explicationem Bossueti Episcopi Meldensis deinceps Imperio Romano, Romæ idololatræ, quam Babylonem vocat, & præcipuè Ecclesiæ usque ad finem mundi eventura erant. Ac primo quidem capite hujus Prophetiæ Librum inscribit septem Ecclesiis, quæ tum erant in Asia, scilicet Ephesi, Smyrnæ, Pergami, Thyatiræ, Sardis, Philadelphiæ, & Laodiciæ; simul describens Majestatem JESU CHRISTI apocalypsin scribere jubentis. Secundo ac tertio capite instruit ac corripit dictas Ecclesias, singulariter quoque laudat eos, qui Nicolaitarum, doctentium licitum esse fornicari & carnes idolis immolatas comedere, errorem respuerant: alios contra minis ad pœnitentiam revocat: illos, qui nec frigidi nec calidi sunt in operibus bonis, sed tepidi, nausæat: vincentibus & ad ostium stanti ac pulsanti domino aperientibus præmia pollicetur. à quarto capite usque ad vigesimum prædicit persecutiones, quas in tot milibus martyrum passura erat Ecclesia ab Imperatoribus Romanis idolorum injuriam vindicantibus. hinc Imperium Romanum seu Romam septicollem sub figura bestię repræsentat habentis in tergo prostitutam fœminam, scilicet Idololatriam Sanctorum sanguine ebriam. Et quia Diocletiani persecutio omnium atrocissima futura erat, Apostolus maximè occupatur in hac describenda. & in Diocletiani tyrannide, cujus etiam nomen DiocLES (ita privatus vocabatur) a VgVstVs per numerum 666. non obscure indicat. Prædicit, hanc bestiam, Romanum scilicet Imperium, lacerandam per decem Reges. Quod factum videmus per Persas, & Saracenos in Asia, Vandalos in Africa, Gothos in Hispania, Longobardos in Italia, Burgundos in Gallia, Francos in Germania, Hunnos in Pannonia, Alanos & Suevos in aliis Provinciis antea Romano Imperio subjectis; ipsam verò Romam sæpius prædam barbaris factam, maximè sub Alarico Gothorum Rege, qui eam A. 410. igne ferroque primus vastavit, tum quidem jam magnâ ex parte Christianam.

In Insula Patmos Joannes scribit apocalypsin.

præ-

Prædicat, Ecclesiam idololatriâ cum bestia exterminatâ, & re-
truso in carcerem Sathana pacem saltem à tam universali perse-
cutione habituram, cùmque Christo regnaturam mille annis,
id est, toto tempore, quo Mundus deinceps existet. Prædicat
denique, ut in ultimo Mundi tempore catenis solutum rursus Satha-
nam per Antichristum omnem artem atque vim adhibituram ad
prævalendum contra Ecclesiam. At brevem fore hanc perse-
cutionem; mox enim secuturam Resurrectionem, extremum
judicium, orbisque totius excidium; ac misso in flagrum ignis
& sulphuris cum omnibus impiis diabolo gloriam Beatorum
æternam in cælo, ubi mors ultra non erit, neque luctus, ne-
que clamor, neque dolor erit ultra.

Joannes scri-
bit tres Epi-
stolas.

Scripsit etiam sequentibus annis tres epistolas Canonicas,
maximè contra Basilidem, aliòsque, qui Christum veram ha-
buisset carnem negabant, quas quidem scripsit in usum Fidelium
ubivis degentium; nominatim verò misit ad Parthos. Ad
quos post mortem Apostolorum Simonis, Bartholomæi, &
Thomæ profectus fuerat, eosque in Christi fide confirmã-
rat.

Primam per
s. capita.

Ac in primâ quidem epistola evertit tum hæresim Cerinthi,
& Ebionis negantium Divinitatem Christi; tum Basilidis, ne-
gantis veram Christi carnem & humanitatem; tum etiam Si-
monis Magi sectatorum, solam fidem ad salutem necessariam
esse prædicantium. Hinc passim præter fidem & fiduciam in
DEUM inculcat Charitatem tum DEI, tum proximi. hinc pio-
rum operum exercitia cuique ætati, pueris, adolescentibus,
Viris, ac senibus præscribit.

Secundam
per caput
unicum.

Secundam epistolam dedit ad Electam, quàm uti & ejus fili-
os in fide & charitate Christi confirmat, hortaturque, ut in ea
persistant, caveantque à seductoribus, qui recedunt ab hac
Christi doctrina. Pauca scribit, cætera reservans, donec ad
eos veniat.

Tertiam per
caput uni-
cum.

Tertiam æquè brevem scribit ad Gajum, quem laudat,
quòd in veritate ambulet, & hospites charitate excipiat. ar-
guit verò Diotrephis inhospitalitatem & arrogantiam. De-
metriam suo ac Ecclesiæ testimonio commendat, seque brevi
cum Gajo futurum, & os ad os locuturum significat. Demum
ab amicis ipsi salutem mittit, petiisque nomine suo salutem dici
amicis nominatim.

Do;